

vendes paa ham, saaledes maa enhver Borger fra en anden Stat, der tager Bopæl her i Landet, være disse Bestemmelser underkastet. Det kan altsaa ikke gjælde om noget bestemt Individ, men det gjælder Staten i dens Forhold til alle Individer. Hvis dette er Tilfældet, saa kan der heller ikke reises nogen begrundet Tvivl om, at § 84 finder ligesaa fuld Anvendelse paa de Jøder, som fremtidigt komme reisende herind, som paa dem, der nu opholde sig her i Landet; thi naturligviis afhænge deres borgerlige og politiske Rettigheder af deres Forhold til Staten, om de have Indfødsret, Borgerrret, o. s. v.; men for saa vidt de staae i Forhold til Staten kunne de fordre Grundlovens Bestemmelser i al deres Udstrækning gjorte anvendelige paa sig. Den samme Anskuelse vilde vi kunne komme til, naar vi belyse Grundloven fra et andet Standpunkt. Tager vi f. Ex. Grundlovens § 54 om Indfødsretten, da siges der: „Ingen Udlandning kan erholde Indfødsret uden ved Lov“. Hvis Grundloven alene skal anvendes paa de nuværende Borgere i Staten, hvorledes kunne da Udlandinge drages ind under dens Bestemmelser? Saaledes troer jeg, at vi maae holde fast paa den Anskuelse, at Grundloven gjælder for Staten i sin Heelhed, men ikke for bestemte Individer, uden for saavidt disse staae i directe eller indirecte Forhold til Staten.

Notvitt: Det forekommer mig, at den ærede Justitsministers Opfattelse af sin Stilling, hvis denne Lov ikke kommer til at faae den Behandling, som er tilsigtet, ikke er ganske hensigtsmæssig. Jeg skal i den Anledning tillade mig at ytre et Par Ord om, hvorledes jeg har tænkt mig den ærede Justitsministers eller i det Hele taget enhver Ministers Stilling med Hensyn til et Lovforslag, som bliver forelagt fra Regjeringen. Naar et saadant Lovforslag ikke finder Anklang i det Thing, hvor det først bliver forelagt, saa er det efter mit Skjønne klart, at der f. Ex. i dette Thing kan have vist sig en saa stor Genstemighed om ikke at give Lovforslaget Bifald, at allerede af den Grund vedkommende Minister kunde finde sig besøiet til at tage Forslaget tilbage. (Hør D). Men seer det, som det lader til i nærværende Tilfælde, at Menin-

gerne derom ere meget deelte, og at Lovforslaget desuagtet ved en Majoritet bliver skudt tilbage fra den anden Behandling, saa forekommer det mig, at vedkommende Ministerium ikke har andet at gjøre end at forsøge, hvorledes det andet Thing dommer om samme Forslag, og, hvis altsaa det andet Thing kom til det samme Resultat som det første, saa er det min Anskuelse, at vedkommende Ministerium ikke opgiver noget af sin Gre ved at tage Forslaget tilbage. Det vil altsaa efter min Mening være den Fremgangsmaade, der vil blive at følge, naar dette Forslag ikke bliver henviist til anden Behandling; men vi løbe da rigtignok den Risiko, som den ærede Justitsminister ogsaa har antydet, at han imidlertid vil finde sig foranlediget til at anvende de bestaaende Bestemmelser. Det indrømmer jeg; vi løbe denne Risiko, men jeg siger, vi maae paatage os denne Risiko, fordi jeg, skjøndt jeg med Fornøielse vilde gaae ind paa det hele Udcast, hvis jeg ansaae det nødvendigt, dog ikke ønsker at gaae ind derpaa, og det derfor, fordi jeg anseer det unødvendigt ligeoverfor Grundloven, og dette anseer jeg at være et saa vigtigt Princip, at det efter min Mening trænger til en særdeles Undersøgelse. Det er med Hensyn hertil allerede en vigtig Betragtning, at, er det en Grundlovsbestemmelse, da kan den ikke forandres uden med $\frac{2}{3}$ Stemmer af Thinget, men er det derimod en almindelig Lov, da kan den naturligviis forandres ved en almindelig Majoritet. Mine Grunde for, at Udcastet ikke er nogen Nødvendighed paa Grund af Grundlovens § 84, ere allerede tilstrækkeligt udtalte af en heel Deel Talere, men forsaavidt der af Nogle er draget den Slutning, at § 84 ikke kan anvendes paa de indvandrede Jøder, fordi de ikke ere Landets Borgere, og § 84 kun skal sigte til de, der virkelig ere bleyne Statsborgere, da forekommer det mig ikke at være nogen rigtig Slutning; thi fra det Dieblik af, at de Indvandrede betræde Landets Territorium, saa ere de Landets interinistiske Undersaatter og Borgere, og de maae da absolut være komne ind under Grundlovens Omraade. Og naar en æret Taler har gjort opmærksom paa, at derved vilde opstaae ganske synderlige Modsigelser, saa troer jeg,